

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע
כ"ח בניסן תשע"ז (19) 6.5.2016

אנדרטה לזכר מאבק הנשים הגרמניות, שהפגינו למען בעליהן היהודים,
שנעצרו על ידי הגסטאפו. ברלין, 27 לפברואר, 1943.

צילם גורדון

כתבה בעמ' 9-7

השלישון ז'ה

תמונת השבוע

עצבונות תרבות

במסע אפולין

האחרון ששאר

"הקניצרי טרנספורט"

ההערכה ואהבה

מחאת הנשים ברולנשטראסה

"אנחנו השופטים הוא האס"ר"

סיפורי מקום

יום העצמאות ה-68

סרט חדש לצברו של המבי

ממועצות אמצע הצרפת

נר נשמה

ה-1 במאי

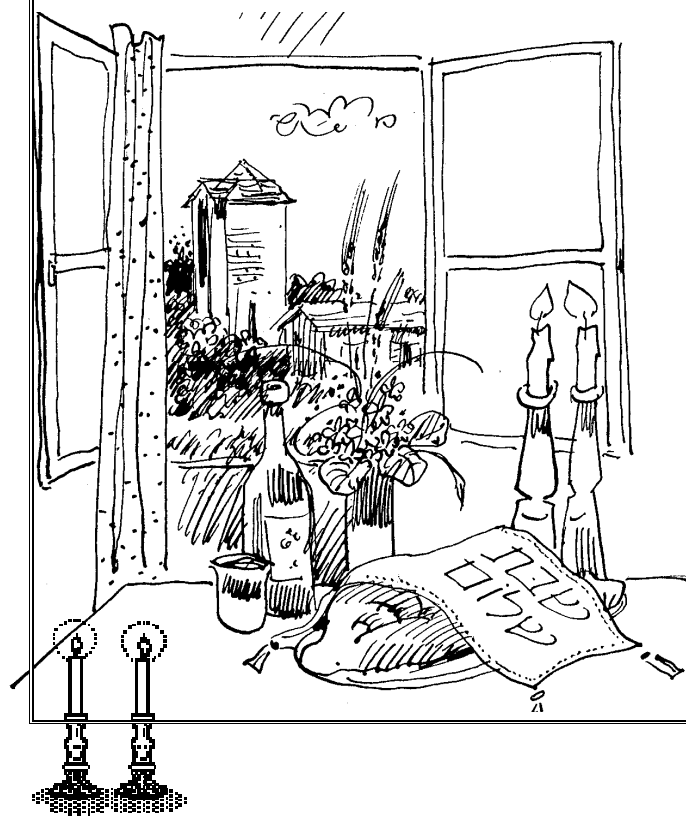
הוצעה חסובה מהחיינוק

לקראת יום הציבור

סיפור פני האס-סיחת צואה

בת שלום

ושבוע 16

עדכוני תרבות לחודשים מאי – יוני

ביום ו', 6.5.16, נצפה בהקרנת טרום בכורה של הסרט:

"האיש הנעלם – סיפורו של וילפריד ישראל"

ביום זה יתקיימו שתי הקרנות: בשעה 11.00

בשעה 21.00

בסוף ההקרנה תתקיים שיחה עם הבמאי, יונתן ניר.

בשבת, 7.5.16, יתקיים באולם קונצרט של מקהלת מגידו המארחת את מקהלת עמק חפר. המופע מטעם המועצה, בתשלום. מומלץ ביותר.

ביום שלישי, 10.5.16, נציין את ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל.

ביום ד', 11.5.16, נציין את ערב יום העצמאות ה-68 למדינת ישראל.

בערב שבת, 13.5.16, יתקיים עוד מופע בסדרת "שיר ליל שבת" של דודו זכאי. המופע מטעם המועצה, בתשלום.

ביום רביעי, 25.5.16, בשעה 20.00, יתקיים במועדון מפגש עם "נשים עושות שלום" – הקרנת הסרט "גרשו את השטן חזרה לגיהנום" – מאבקן של נשות ליבריה להשגת שלום ושיח עם נציגת הארגון.

בערב שבת, 3.6.16, תתקיים ההצגה "מיה לזין מתה והיא מגולגלת בשטיח" – קומדיה שחורה שכתבה דניס שמע.

בערב שבת, 10.6.16, נשמע את נילו אברמסקי בנושא: "הריצה כמסע החיים" – כלי להעצמה אישית, עוצמה ויכולת להתמודד עם אתגרי החיים".
בילוי נעים, ענת

הציבור מוזמן לסרטו של יונתן ניר
"האיש הנעלם – סיפורו של וילפריד ישראל"

ביום זה יתקיימו שתי הקרנות:
בשעה 11.00 ובשעה 21.00 באולם

אני בדרכי ליער, לפוחובה, ואיני יודעת לאן אני הולכת
להגיע.

התלבשנו בחולצות הלבנות של המסע, ירדנו מהאוטובוס
והתחלנו ללכת לכיוון בורות הירי.

במשך חמש דקות שררה דממה.

הגענו לבור הראשון. שרר שקט שאי אפשר לתאר, כמה
הדממה הזו הייתה מרגשת, ומידי פעם קולות בכי של כאב
ועצב.

אני כל כך פגועה וכועסת.

אני מרגישה שאני בתוך בור ללא תחתית.

תמיד היה לי את החלום להתעורר ולגלות שכל זה לא
קרה.

אני לא מצליחה להאמין שהיו אנשים כל כך רעים וחסרי
רגשות, שהעזו להכחיד, למרבה הצער, חלק גדול מעמנו.

יהיה זכרם ברוך

נכתב על ידי יובל זינגר במהלך המסע לפולין

קיץ 2015

האחרון שנשאר משה קלוגהפט

אני האחרון מכולם
ממעמקים קראתיך אדם
כל עוד בלבב נשמתי קוראת
נותרתי חי גם כשהייתי מת

אני האחרון שנשאר
נותרתי אדם כשהייתי מספר
כיכר הלחם אצלך בתפריט
ואצלי תמיד מתחת לכרית

ובמרוץ השליחים
נותרתי לבד
הלפיד עובר עכשיו
מיד ליד
קחו ממני הכל
אני הסנה הבוער
אתם תישארו כאן
כדי לספר

אני האחרון שנשאר
עוד שייך לדור המדבר
אין לי מנוחה אני נע ונד
ורק הזיכרונות בקרון לכיוון אחד

אני האחרון שנשאר
חוזר עכשיו אל מחוזות העבר
הדשא הזה ירוק מאימה
אני קורא אלייך אמא אדמה

ומיליוני עיניים
בוהות בי עכשיו
איך אוכל לוותר
אני האחרון שנשאר
כדי לספר

אחת מדמויות המפתח בהנעת תהליך "הקינדר טרנספורט", היה וילפריד ישראל

הקינדר-טרנספורט ("משלוח ילדים"), הוא כינוי למשלוחי הצלה של 12 אלף ילדים מגרמניה הנאצית והשטחים שנכבשו על ידה, אוסטריה וצ'כוסלובקיה, והעברתם בספינות לבריטניה בין דצמבר 1938 לפרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1 בספטמבר, 1939. מזהם 10.000 ילדים יהודים.

~~~~~

הפוגרום שערכו הנאצים ביהודי גרמניה - בליל הבדולח, המחיש לעולם בצורה חדה וברורה את ממדי רדיפת היהודים בגרמניה. עם זאת, המגבלות שהטילו מדינות העולם על הגירה לתחומן מנעו מיהודי גרמניה, למרות רדיפתם, למצוא בהן מקלט.

לאחר "ליל הבדולח נפגש ראש ממשלת בריטניה עם משלחת של יהודים בריטיים רבי השפעה, ויחד נשאו ונתנו על קליטה זמנית של ילדים ובני נוער בבריטניה. הקהילה היהודית התחייבה לערוב לעלויות הנסיעה והקליטה של הילדים, בכל רחבי בריטניה, ולדאוג לחינוכם.

**אחת מדמויות המפתח בהנעת תהליך הקינדר –טרנספורט, היה וילפריד ישראל שבעזרת קשריו
בבריטניה, הצליח להביא את הענין לתודעת ראשי הציבור היהודי בפרט והבריטי בכלל, וגם לארגן
בגרמניה את המסע להצלת הילדים.**

הילדים ובני הנוער, הורשו לקחת איתם רק מזוודה אחת, תיק אחד, ועשרה מארקי. נאסר עליהם לקחת איתם ספרים וצעצועים, והם הורשו לקחת תמונה אחת בלבד. דברי-ערך שהתגלו בכליהם של הילדים הוחרמו. בנוסף, נאסר על ההורים וקרובי המשפחה ללוות את הילדים לרציפי תחנות הרכבת. בין הילדים היו גם חברינו פולה מרוז וולטר פלדמן.

על פי רוב, הוסעו הילדים ברכבות ממקום מגוריהם דרך הולנד, ומשם הפליגו באוניות לעיר הנמל האנגלית הרוויץ'. שם נקלטו ונשלחו למשפחות אומנות, תוך הפגנת התעניינות גדולה מצד הציבור הבריטי וכלי התקשורת. אלא שחיש מהר עלה מספר הילדים על מספר המקומות הזמינים אצל משפחות אומנות. כתוצאה מכך הועסקו ילדים רבים כמשרתים, מבלי שזכו לתשלום, ורבים מהם שוכנו במחנות פליטים. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה פסק מבצע הקינדר-טרנספורט. בזכותו ניצלו הילדים מרדיפות נרחבות תחת השלטון הנאצי ומהשמדה אפשרית במחנות הריכוז וההשמדה. לרבים מן הילדים נודע רק עם תום המלחמה, משהתבגרו, על פרטי העברתם לבריטניה ועל גורל משפחותיהם, שנותרו מאחור וברוב המקרים לא שרדו את השואה. ☞

האומן פרנק מייסלר, הקים 4 אנדרטאות, לזכר מבצע ההצלה של הילדים. האנדרטאות העשויות כולן מברונזה, מתארות את הילדים יוצאים לדרך והן נמצאות בבריטניה, גרמניה, הולנד, ופולין בגדאנסק, (בתמונה זו), עיר הולדתו של האומן.

~~~~~

ליונתן ולצוות שליווה אותו – עשיתם עבודת קודש!

במשך אותן השנים שעבדתם על הפרויקט החשוב להנצחה ולזכר פועלו של וילפריד ישראל, אנחנו דור הבנים הראשון של מייסדי הקיבוץ, מלווים אתכם בהרבה אהבה והערכה. מה שיונתן גילה במחקרו על פועלו של וילפריד, לא רק שהעמיק את ידיעתנו על תקופה נוראה זו, אלא שזרק אור על המניעים והסיבות מדוע ידענו כה מעט על פועלם של הורינו באותן שנים ארוכות, של עליית הנאצים בגרמניה והצלת ילדים כה רבים ומבוגרים ביניהם גם חברי קיבוצנו מידי החיה הנאצית, וגם זרק אור על השאלה מדוע הורינו שתקו ולא סיפרו על התקופה הנוראה הזו, ואנו לא שאלנו ולא חקרנו. גם אם חלקנו על דעתכם שראוי להנציח את וילפריד בבית הקברות ליד הניספים בשואה ולהסתפק בהנצחתו בבית וילפריד, קבל זאת בהבנה. ראוי שלסרט המלא שלבטח יביא פרטים נוספים ומבט יותר רחב – תמצא הדרך להציגו לעם ישראל באחד הערוצים המרכזיים. ולכם, שעמדתם מאחרי המלאכה וגיוס המשאבים להשלמת הסרט – כל הכבוד. עשיתם מלאכת קודש. חנוך בארי

ברלין - מחאת הנשים ברוזנשטראסה

זהו סיפור על אהבה, ומסירות, על דבקות במטרה עד ניצחון. סיפורן של כמה אלפי נשים גרמניות, שהיו נשואות לגברים יהודים ונאבקו למען שחרורם למרות הלחצים שהפעילו עליהן הנאצים והאיומים עליהן בנשקם.

מארי, נוצריה גרמניה, שהיתה נשואה לריכארד וויס היהודי, הם הוריו של יהודה וויס, אביה של עינת ליבנה, והם חלק מהסיפור ההירואי שלפנינו.

יהודה היה אז בן 11, אח אמצעי בין שלושה אחים. אביו נלקח למסר מספר פעמים. הנאצים הציעו למארי להתגרש מבעלה, וכך תזכה לחיים טובים. מארי סירבה והצטרפה למחאת הנשים.

באמצע פברואר 1943, החל הגסטאפו במצוד אחרון אחר שארית היהודים שנותרו בברלין. יהודים אלה, בעיקרם, היו נשואים בנשואי תערובת, ויהודים שהיו מועסקים בתעשיית החימוש הגרמנית. כ-600 יהודים נעצרו ועמדו להיות מגורשים ברכבות למחנות ההשמדה במזרח. כ-1800 נוספים, רובם גברים, שהיו נשואים לנשים גרמניות, הופרדו משאר העצירים והוחזקו בבנין מחלקת הרווחה של הקהילה היהודית ברוזנשטראסה, במרכז ברלין. הם הופרדו כיוון שלא נועדו להישלח למחנות הריכוז, אלא לעבוד במוסדות הקהילה שעוד שרדו בברלין.

שם, בבנין בקומה השלישית, הם הוחזקו בתנאים מחפירים.

ב-27 בפברואר 1943, החלו נשים גרמניות שבעליהן היו בין העצורים, להתגודד סביב בנין הקהילה היהודית, בניסיון ליצור קשר עם יקיריהן מבעד לחלונות, ולקרוא לשחרורם. בתחילה ניצבו במקום נשים בודדות, אך הזרם הלך וגבר, ועד מהרה התייצבו במקום מאות ואף אלפי נשים מודאגות. הן הגיעו מיוזמתן. לא הייתה זו הפגנה מאורגנת, לא היו לה מנהיגים והיא הייתה ספונטאנית לחלוטין. במשך שבוע ימים נמשכה ההפגנה יומם ולילה, בגשם ובקור. ההערכה היא כי במשך כל ימי ההפגנה, השתתפו בה לסירוגין, כ-6,000 נשים. (הנשים אפשר לציין, לא עזבו את בעליהן היהודים, ולעומת זאת, בין הגברים הגרמנים הנשואים לנשים יהודיות, היו שנטשו).

לשר ההסברה הנאצי יוזף גבלס, שהיה גם הגאולייטר (מפקד איזורי), של ברלין באותה עת, הגיעו הדיווחים על ההפגנה הבלתי חוקית והוא אף התייחס לכך ביומנו. ב-6 במרץ 1943 כתב על "מחזות בלתי נעימים" שנראו ברוזנשטראסה ועל התקהלות של אנשים שאפילו הביעו הזדהות עם היהודים. באותו יום הורה לשחרר את כל היהודים שהיו עצורים ברוזנשטראסה, תוך שהוא מבטיח להשלים את המלאכה בתוך כמה שבועות, דבר שבסופו של דבר הוא נמנע מלעשותו. ☞

בנוסף, דווח ש-25 יהודים שכבר נשלחו לאושוויץ הוחזרו חזרה לבתיהם.

בעקבות השחרור פתח מנגנון התעמולה של גבלס בניסיון לטשטש את האירוע.

גבלס טען כי אלו שמחו ברחובות ברלין היו אזרחים חסרי בית, שנותרו ללא קורת גג כתוצאה מהפצצות אוויריות של הבריטים, וכי היהודים הנשואים נישואי תערובת, נעצרו בלא היתר על ידי סוכני גסטפו שחרגו מסמכויותיהם.

לאופולד גוטרר, שהיה סגנו של גבלס במיניסטרוני התעמולה הנאצי, טען שנים רבות לאחר תום מלחמת העולם השנייה, כי גבלס ביקש להשיג מטרה אחת בלבד בשחרור היהודים: הוא רצה למחוק כל זכר להפגנת המחאה שהתקיימה ברחובות ברלין ולהעלים את סיבות קיומה, כדי שגורמים אחרים לא ינסו אף הם לפתוח במחאה דומה. "היה אי שקט בברלין והוא עלול היה להתפשט משכונה לשכונה". המפגינות לא נעצרו משום שמעצרן היה גורם לתסיסה ולמחאה מצד בני משפחותיהן. הסביר גוטרר.

לאחר שיחרור היהודים מרוזנשטראסה, המשיכו הגרמנים במצוד אחר שאר יהודי ברלין. ב-19 במאי 1943 הכריז גבלס כי ברלין "נקייה מיהודים", תוך שהוא מתעלם במכוון מאותם 1,800 יהודים ששחררו מהבית ברוזנשטראסה. רובם שוחררו עד 8 במרס 1943 והותר להם לחזור אל משפחותיהם.

לטענת ההיסטוריון שאול פרידלנדר, שחרור העצורים התרחש עקב אי הצלחתו של השלטון לקבוע מה יעלה בגורלם של אזרחים אלה, וזאת למרות ששלוש ועידות ואנזה נערכו בשנת 1942 לשם כך.

אביו של יהודה שוחרר וחזר למשפחתו כשהוא חולה ושביר. יהודה עלה לארץ בגיל 17, והגיע לחברת נוער בקיבוץ נען. גם אקיו עלו ארצה. הוריהם נשארו במזרח ברלין.

תודה לגורדון

תודה לעינת ליבנה

ותודה לאינטרנט

עריכה לאה

במרכז ברלין, ברח' רוזנטראסה, הוקמה אנדרטה על ידי הפסלת ממוצא יהודי אינגבורג הונציגר, לזכר אותה הפגנת הנשים. הפסלים מתארים אפיזודות מאירוע זה. והכתובת: הכוח של ההתנגדות האזרחית, חוסנה של האהבה, מנצחים את האלימות של הדיקטטורה. החזירו לנו את בעלינו. נשים עמדו כאן והביסו את המוות. גברים יהודים שוחררו.

"...הפעם לא נעמוד כנתבעים לדין בפני השופט האלוהי. הפעם אנחנו השופטים והוא- הנאשם." אלי ויזל

"הלילה" ספרו של אלי ויזל הוא אחד מספרי השואה הנמכרים, הנקראים המתורגמים והמצוטטים ביותר בעולם. הספר שהופיע בסוף שנות ה-50, מספר קורותיו וחוויותיו של נער יהודי בשואה, המתמודד עם שאלות קיומיות זהותיות ואמונתיות. זהו ספר חשוב ומשמעותי ביותר מבחינה חינוכית להוראת השואה בכל מערכות החינוך בעולם.

לספר "הלילה" קדמה גרסה גנוזה, שונה, הקיימת בכתב ידו של ויזל. זהו עותק בלתי מצונזר שאותו שמר ויזל עמוק בארכיון שלו עשרות שנים, וסרב לחשוף אותו. מי שאיתר את החיבור הגנוז הזה היה ד"ר יואל רפל המנהל, ומסדר את ארכיונו של ויזל הנמצא באוני. בוסטון.

קטעים מכתב היד שהתפרסמו, פורסים כתב אשמה חריף נגד אלוהים של מי שהאמין בו בתקופת השואה.

ויזל ניצול שואה, שנולד וגדל במשפחה חרדית והיה מקורב לחסידות, כתב אחרי השואה: "אין עוד אלוהים בשמים, לחש כל צעד וצעד אותו שמנו על האדמה. אין עוד אלוהים בשמים ואין עוד אדם על הארץ מתחת. היקום חולק לשניים למלאכי מוות ולמתים". " ... אני הפסקתי להתפלל ולא דיברתי על אלוהים. כעסתי עליו. אמרתי לעצמי: הוא אינו ראוי שנתפלל אליו. ובעצם, האם שומע תפילות הנה? ...

למה לקדשו? עבור מה? עבור הסבל שהוא מוריד על ראשינו? עבור אושוויץ וברקנאו ... מסמכים כבירים בתיק האשמה שלנו. מסמכים חיים. מסמכים שיזעזעו יסודות הצדק."

גם את השכנים הנוצרים שהביטו בשמחה ביהודי עיר הולדתו מגורשים, מתאר ויזל בהרחבה בכתב היד: "בשבת הוציאנו מהגטו. עברנו ברחובות ראשיים של העיר עד לבית הכנסת הגדול. העיר נדמה, היתה כמדבר שומם. אולם השיממון לא היה מתוך כך, שהתושבים הנוצריים הסתתרו בבתיים כדי לא לחזות במחזה הגירוש, לא! להיפך: כל התושבים עמדו בפתחי הבתים ובהבעת פנים של שמחה לאיד, הסתכלו בידידיהם, של אתמול, ההולכים ונעלמים באופק, לא ליום או ליומיים, אלא לתמיד." ✍

ויזל תאר את הגרוש כשהוא מזכיר את שמותיהם של האנשים שהכיר מעירו, שנחרטו בזיכרונו. ביניהם שהכיר מילדות וידידי נעוריו. איך צועדים מאות יהודים בתהלוכת אימים.... "במבטים אילמים אנו נפרדים זה מזה. האם נפגש עוד? האם נתראה עוד, ידידים יקרים?"

בכתב היד הגנוז מדבר ויזל גם על הרצון בנקמה שעלה בסוף המלחמה: "בתום המלחמה סירבתי לשוב הביתה לעיר מולדתי כי לא רציתי עוד לראות את הפרצופים שהורידו מסכותיהם באותו יום הגירוש, אך מבחינה אחת אני כן מצטער על שלא חזרתי הביתה, לפחות לכמה ימים. כדי לנקום. לנקום באומני הצביעות, בני עירי. אז אפשר היה עדיין לנקום!"

~~~~~

*אלי ויזל נולד ב-30.9.1928, בסיגט שברומניה שסופחה ב-1940 להונגריה, בת בריתה של גרמניה הנאצית. אפריל 44, פלש הצבא הגרמני להונגריה והיהודים גורשו לאושוויץ, ביניהם ויזל ומשפחתו. ויזל היה עיתונאי, פילוסוף, סופר, חתן פרס נובל לשלום שעסק בהנצחת זכר השואה.

קבוצת יהודים מהונגריה ברציף הרכבת של מחנה אושוויץ קיץ, 1944

סיפורי מקום

ביום שבת, 30.4.16, התקיימ המחק "סיפורי מקום" בהנחייתו של דני נה"ה וכשלידו בצוות שוליה גיא, נצמית תבור ודני אלבוחר. המחק היה מחק חידות שכלל כתב חידה כשפתרון כל חידה הוביל את המחקים לאתר כלשהו בקיבוץ. כשהגיעו לאתר הנכון, היה עליהם לצלם את הפתרון ולשלוח אותו לצוות שישיע על הדשא הגדול (מנפלאות הטכנולוגיה).

המחק השתתפו 10 קבוצות כשכל קבוצה מונה כ - 10 משתתפים (מבוגרים וילדים).

היה מקסים לראות את ההתלהבות והנחישות שהפגינו המשתתפים בפתרון החידות שחלקן לא היה פשוט כלל אבל דרכו יכולנו ללמוד על ההיסטוריה של הקיבוץ.

❖ למקום הראשון במחק הדיעה קבוצת שימצי"ה שהורכבה משבט אבריא"ל על שלוחותיו השונות.

❖ למקום השני במחק הדיעה קבוצת 80 ומשהו שהורכבה מזיוה כהן, משי שפייר, משי בן דודובר שלום ומשי קטן/אורן.

❖ למקום השלישי במחק הדיעה "צוות שמע - הולק בטוב" שהורכבה ממשי שמע על כל שלוחותיה וממשי סולומון ובלילה ארבעה דורות !!

כל מי שהגיע לדשא הגדול בעת המחק לכה לחוויה מיוחדת ונסחף אל תוך המחק.

אני רוצה להביע בשם כולנו הערכה גדולה ותודה מיוחדת לצוות שטרח, גיבש והכין את המחק.

ערב יום העצמאות ה - 68 למדינת ישראל

ביום ד', 11.5.16, נחגוג את ערב יום העצמאות ה - 68 לישראל
הפעם נקיים את האירוע על הגרנולייט מתחת לחדר האוכל, החל מהשעה
20.30.

בתכנית:

♥ מצעד דגלים על הגרנולייט והנפת הדגל לראש התורן

♥ טקס קצר לכבוד יום העצמאות

♥ כתובת אש

♥ זיקוקים

♥ הרקדה עם ויקטוריה ג'סיגר

♥ מועדון זמר - בירה ונשירה עם להקת הבית

יום עצמאות שמח

yo yoo.co.il

סרט חדש לזכרו של במבי:

השנה, הפקתי סרט חדש לזכרו של במבי - צבי אילון. במסגרת ההפקה ערכתי תחקיר מקיף ומרתק: הכולל שיחות וחיפוש אנשים, הן חברים של במבי מגילאים שונים, הן בני משפחה רלוונטיים משני הצדדים (האב והאם) והן אנשים שהיו עם במבי בצבא, בקורס קצינים ובקרב על החרמון. התחקיר כלל גם צפייה בסרטים, כתבות, תחקירים וספרים לצורך איתור האנשים הרלוונטיים.

בסרט שזורים הגיגים ומחשבות מרגשים שבמבי כתב. במבי מתגלה כאדם מיוחד במינו, מלא ניגודים ומאד מורכב. רציני ושטותניק, שמח ועצוב, מלא חברים ועם רגעי בדידות. אישיותו נגעה לליבי. בנוסף, למדתי רבות על נפילת מוצב החרמון והבנתי לעומק את המחדל שהיה שם ואשר מסמל את כל מה שקרה במלחמה הארורה הזאת. במהלך התחקיר דיברתי עם כ-50 אנשים ובסופו - בחרתי לראיין 16 אנשים שהיו קשורים לבמבי במהלך חייו.

הסרט מתאר תקופה, הווי ושובבות נעורים של שנות הששים ואת המלחמה שניפצה הכל ברגע.

העדויות מהקרב, וממציאת גופתו לאחר שהיה נעדר נחשפות ע"י מרואיינים המתארים מציאות קשה ואכזרית שלאחריה המשפחה כבר לא חזרה להיות כפי שהייתה. הוקסמתי מכל האנשים שזוכרים את במבי ושהוא מהווה חלק מההוויה האישית של כל אחד מהם גם לאחר 43 שנים.

החברים מוזמנים לאולם לאחר הטקס בגן הזיכרון לצפות בסרטם של כל הנופלים ובסרטו של במבי שיוקרן בסוף הערב. ראומה

הסרט לזכרו של במבי יוקרן בערוץ 1 בערב יום הזיכרון בשעה 00:15 בקרוב יפורסם קישור לצפייה ביוטיוב.

הזמנה מומלצת לצפייה:

הסרט "סתיו שלא חלף" שודר לראשונה לפני שנה בערוץ 1 .
השנה ישודר בשידור חוזר בערב יום הזיכרון בשעה 18:00 ושוב למחרת בשעה 07:00
(בערוץ 1)
הסרט מביא את סיפורו של צוות רותם בסיירת גולני של אמצע שנות ה-80 ואת סיפור
נפילתו של יואב סקל, אחד מחברי הצוות בפעולה מבצעית בדרום לבנון.
כמעט 30 שנה אחרי אותו אירוע יוצא ארן ריילינגר לפגוש את חבריו לצוות, מראיין אותם על
השרות הצבאי המשותף, מה קרה איתם מאז ומה הם נושאים איתם מאז אותו לילה בדרום
לבנון. חלקם עברו מאז שינויים קיצוניים בחייהם.
את הסרט יזמו עדנה ועמנואל סקל, הוריו של יואב, והוא נעשה כמעט כולו בהתנדבות ע"י
ארן וחברים שעובדים איתו בערוץ הראשון.
אורך הסרט 53 דק'

מומלץ מאד לצפייה
ראומה

~~~~~

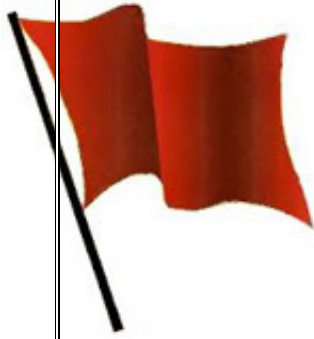
מועדון אמצע הדרך

חברים יקרים,
רשמו לפניכם כבר עכשו
את התאריך לטיול הבא:
31.5.16 יום ג'

היעד: רמת הגולן, מרכז וצפון.
כל הפרטים בגליון הבא של "בשער"
עודדה

נר נשמה

	1.5.77	לוי גרנות
	1.5.89	בְּיָה בן ארויה
	1.5.00	ולטר רון
	2.5.99	אסתר שני
	4.5.74	יהודה בן-חורין
	4.5.01	לני פלד
	5.5.97	ארנסט לביד
	6.5.86	ינון סלע
	6.5.92	יהודה כהן
	9.5.85	לאה רוזנברג
	10.5.10	יעל אלון
	14.5.99	שושנה סלע
	15.5.00	אברהם אורן
נפל במלכיה	16.5.48	אליהו סטרומצה
נפל במלכיה	16.5.48	בנימין בנציון
	17.5.80	תרצה רפאלי
	19.5.04	משה שטרן
	23.5.55	הילדה פרנק
	25.5.61	יהודית אופנהיימר
	25.5.14	ציונה אורן
	25.5.15	שלמה פניג
	26.5.87	שמואל פלד
	27.5.06	זרד גבאי
	28.5.97	זאב זייס
	29.5.92	ברוך רפאלי
	29.5.94	ולטר שטיין
	30.5.12	אורזל גנוסר
	31.5.01	אסתר רון

בוקר טוב וחג שמח

ביום זה, האחד במאי, שנת 2016, באים אנו, בשמחה, בגאווה ובהתרגשות, לחדש מסורת רבת שנים של הנפת הדגל האדום – דגל מעמד הפועלים הבינלאומי, בקיבוצנו הזורע, הקיבוץ שנוסד לפני 80 שנים על ידי קבוצה של חברי תנועת הנוער החלוצית-ציונית – הוורקלוייטה שמשמעותה בעברית: "חבורת העבודה", תנועה שעם עלותה על הקרקע במקום מיוחד ואהוב זה, חברה לתנועת "השומר הצעיר" שעל דגלה האדום חרוטה הסיסמה: "לציונות, לסוציאליזם, לאחוות-עמים!"

כוונת המעשה החשוב והמשמעותי של הנפת הדגל האדום במעמד חגיגי ומרגש זה, לחדש את מסורת הנפת הדגל האדום בבוקר האחד במאי, להזכיר לכולם שהשמועות על "מותו" של החג בפרט, ושל הסוציאליזם בכלל, היו מוקדמות.

חג המסמל את הרעיון והשאיפה לשלום, לצדק, לשוויון ולאחוות עמים, בין כל בני האדם באשר הם, לא יכול, ואסור לו שימות!

תחי שאיפתנו לשלום, לצדק, לשוויון ולאחוות עמים!

יחי האחד במאי!

אמיר אופק 1.5.2016

לציבור החברים שלום,
ב-9/5 יום שני, יתקיים טקס יום העצמאות בהזרע של כל ילדי הגנים מהמועצה.
בין השעות 9:30-10:00 11:00-11:30 הילדים יגיעו מהחניות לדשא הגדול.
אנו מבקשים להשאיר מעברים פתוחים. מדובר במספר גדול של ילדים קטנים.
הכביש בין הפסל למרפאה יהיה סגור בשעות אלה.
כל הציבור מוזמן לטקס שנערך השנה בהזרע לרגל חגיגות ה-80 של הקיבוץ.

סנדרה
מערכת החינוך

האחד במאי – יום הפועלים הבינלאומי

בשנות הארבעים- שישים של המאה העשרים התקופה המעצבת של נעורי, היה ברור לכל ילד ונער, פירושו של חג האחד במאי, מהותו וטעם קיומו. הוא נחוג בקיבוצי באותה נחישות והתכוונות כמו שאר חגי ישראל. היו קיבוצים שבהם הייתה תודעה מעמדית יותר מפותחת, שהחג נחשב בהם כראשון בין החגים. תפריט החג כלל בתוכו, מפקד פתיחת החג מלווה בהמנון הפועלים - האינטרנציונאל. ציפורן אדומה בד"ש החולצה הלבנה, סלקיה אדומה בארוחה הערב החגיגית ולמחרת הפגנת פועלים גדולה בחוצות העיר(מי שלא יצא להפגנה, עמד לרשות סידור העבודה היום כדי לדעת על מהותו של החג שעבר מהעולם עלינו לפתוח את הלקסיקון ולקרא עליו. בחרתי לעלעל באתר "תנועת העבודה הישראלית" כדי לקרא תמצות על האחד במאי:

"האחד במאי – יום סולידאריות ואחדות בינלאומית של תנועות הפועלים בעולם. מצוין החל משלהי המאה ה-19. לראשונה בארץ ישראל משנת 1906. נקבע לחג הלאומי של ברית המועצות ומדינות הגוש הקומוניסטי. במשך שנים צוין יום זה בשבתון, מצעדים, עצרות והנפת דגלים אדומים. בשנים האחרונות ירד מעמדו של החג והצטמצם היקף האירועים הן בישראל והן בעולם". פירוט הערך באתר מספר לנו: "ב-1 במאי, 1886, פתחה הפדרציה של ארגוני הפועלים בארצות הברית בשביתה כללית, לאחר שלא נענתה דרישתה להגביל את יום העבודה לשמונה שעות. ההפגנות שערכו השובתים בשיקגו הידרדרו למהומות שבהן נהרגו ונפצעו פועלים ושוטרים. בעקבות המהומות הוצאו להורג ארבעה ממנהיגי הפועלים, צעד שזעזע את ציבור הפועלים ברחבי העולם. משנת 1889 החליטה הועידה הראשונה של האינטרנציונאל השני לזכר אותם אירועים, להפוך את האחד במאי ליום הסולידאריות והאחדות של תנועת הפועלים הבינלאומית".

החג לווה בשלל דימויים חזותיים. כרזות "מהפכניות" מטעם ההסתדרות, מפלגות פוליטיות ותנועות הנוער. כרזות ענק שנישאו בראש חוצות בהפגנות היו לתפאורת החג. מצעדים רבים הפכו למסע הישגים מפואר של מפעלים וקבוצות עובדים מלווים בתפאורות ענק שנישאו מעל גבי פלטפורמות ומשאיות. המשותף לכולם - הדגל האדום שנוכח בהבלטה בכל הפרסומים והמצעדים. דגש מיוחד הושם על חינוך הנוער. עורכי עיתוני הילדים ביקשו להטמיע מילדות את ערכיו הפועליים והסולידאריים של החג בתודעת הצעירים.

"במעלה" דו שבועון של הנוער העובד הירבה לציין ולפאר מאז היווסדו בשנת 1933, את חג האחד במאי. שערי החג היו מלאי פאתוס ציוני – סוציאליסטי ואוירו, צולמו ועוצבו ע"י מיטב אמני ההסתדרות של אז.

בשער גיליון האחד במאי של "במעלה" משנת 1934 נכתב באותיות גדולות, חילוניות וחדות קצוות: **"יחי האחד במאי – חג העמלים! יחי הסוציאליזם!"**

במאמר המערכת הרחב בשער העיתון קראתי את השורות האלה: "ברמה נישא את דגל העבודה! וחיה בנו ההכרה, כי מלחמתנו הקשה על החופש, על משטר עולם חדש, על הסוציאליזם – יגדל וירבה זהרו של אחד במאי, עד אם יהיה יום בשורה גדול לעמלי כל העולם – לאחווה, לשוויון ולשלום!" (ט"ז באייר תרצ"ד 1 במאי 1934 גליון מס' 9).

מתוך הבלוג של יובל דניאלי
ב"יד יערי" בגבעת חביבה

הביא לדפוס אמיר אופק

הזרע ה-1 במאי 2016

לקראת יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל תשע"ו

יום הזיכרון חל השנה ביום רביעי 11.5.2016.

הטקס בגן הזיכרון וערב הזיכרון באולם, יתקיימו ביום שלישי, 10.5.2016.
הטקס בשעה 20:00. הערב באולם בשעה 20:30.

סרט הזיכרון לחללי מערכות ישראל, הינו ציר מרכזי בערב הזיכרון. במהלך הערב משובצים ומשולבים קטעי נגינה ושירה.

השנה חידשנו את סרט הזיכרון של במבי צבי איילון. מפאת אורכו נציג אותו בסוף הערב ולא ע"פ סדר הנופלים.

פינת זיכרון מעוצבת מחדש, עם תמונות החללים, תוצב בכניסה הראשית של חדר- האוכל. באולם על הבמה, עומד לוח הזיכרון הגדול כמדי שנה.

מועדון לחבר יפתח למשפחות שכולות ולחברים אחרי הערב באולם.

סרט הזיכרון באורכו המלא ישודר בערוץ הוידאו המקומי הוט 900, החל משעות אחר הצהריים לפני כניסת יום הזיכרון ועד לסימום עם פתיחת חגיגות יום העצמאות.

ביום הזיכרון

ציבור החברים מוזמן להגיע לבית הקברות לשעת הצפירה בשעה 11:00, ולהיות עם המשפחות השכולות במעמד זה.

צוות יום הזיכרון, ועדת הנצחה
מרים לוי
יונת אבריאל
בטי הורן
מעין ארז

יום הזיכרון בחברת הילדים טקס יום הזיכרון – פינת רני

11 מאי, 2016 יום רביעי בשעה 12:00

בפינת רני (ליד המרחב הצעיר)

מתוך רצון לחבר את הילדים לקהילה, לנוף ולאנשים אנו מקיימים טקס ביום הזכרון בפינת רני.

הפינה נמצאת ליד המרחב הצעיר והילדים מכירים אותה ומשחקים בה בכל ימות השנה.

כמדי שנה – התכנסנו בפינת רני יחד עם המשפחה שמשתפת עימנו פעולה כבר שנה שביעית.

בטקס, אנו מקריאים מכתביו של רני, המשפחה מספרת עליו, חבריו לקבוצה משתפים אותנו בזיכרונות.

אנו רואים חשיבות רבה ביותר בטקס זה וזאת על מנת לתת לילדים את התכנים המתאימים להם ולחברם לקבוץ ולמדינה.

**כל המעוניין מוזמן
צוות חברת הילדים**

ביום שני 9.5.16 תתקיים שיחת לוטא על
 שיפוץ פני אסם התבואות לאן?
 החברים מוזמנים לבוא לשמוע ולהשמיע
 20:00 באוצרון לחבר

צמרת

